ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci **žalobce: T. H.,** zastoupeného Mgr. Annou Větrovskou, advokátkou se sídlem Štěpánská 57, Praha 1, proti **žalovanému: Městská část Praha 2, Úřad městské části Praha 2,** se sídlem nám. Míru 20, Praha 2, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2010, č. j. 9 Ca 318/2007 - 44,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2010, č. j. 9 Ca 318/2007 - 44, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba na ochranu proti nečinnosti Městské části Praha 2, Úřadu městské části Praha 2, odboru správních agend (dále jen „žalovaný“). Uvedenou žalobou se stěžovatel domáhal, aby městský soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o návrhu na zahájení řízení o přestupku ublížení na cti podle § 49

odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), který stěžovatel podal dne 8. 2. 2007.

Městský soud v odůvodnění rozsudku konstatoval, že vyrozuměním o učiněných opatřeních ze dne 20. 3. 2007, č. j. R-67/07/OSA-OPŘ/Jích a č. j. R-68/07/OSA-OPŘ/Jích (dále jen „vyrozumění ze dne 20. 3. 2007“), žalovaný informoval stěžovatele, že řízení o přestupku nebylo zahájeno a věc odložil. Důvodem odložení byla skutečnost, že návrh na zahájení řízení o přestupku neobsahoval všechny náležitosti ve smyslu § 68 odst. 2 zákona o přestupcích. Městský soud dále uvedl, že nepřisvědčil námitce stěžovatele, že mu vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 nebylo nikdy doručeno, jelikož stěžovatel v žalobě k městskému soudu s tímto vyrozuměním polemizuje a také v ní uvádí, že přílohou sdělení ze dne 19. 9. 2007, č. j. KT: 53/07 R-67,68/07/OSA-OPŘ/Jích, jež obdržel zástupce stěžovatele, bylo i uvedené vyrozumění ze dne 20. 3. 2007. Městský soud dále uvedl, že kopii vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 přiložil stěžovatel k žalobě, a proto se námitkami stěžovatele k vlastnímu obsahu vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 nezabýval, jelikož jsou v případě žaloby na ochranu před nečinností žalovaného irelevantní, protože jejím předmětem je pouze otázka, zda žalovaný dostál své povinnosti vydat rozhodnutí ve věci, či nikoli.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že nespatřuje nic protichůdného na tvrzení, že mu nikdy nebylo doručeno vyrozumění ze dne 20. 3. 2007, ale že bylo přiloženo ve fotokopii jako příloha k odpovědi žalovaného ze dne 19. 9. 2007, č. j. KT: 53/07 R-67,68/07/OSA-OPŘ/Jích, na stížnost žalobce na postup pracovníků a nečinnost Úřadu městské části Praha 2 ze dne 29. 8. 2007. Stěžovatel uvádí, že pokud by vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 mělo být podle městského soudu rozhodnutím, není možné jej zasílat pouze ve fotokopii a jenom „na vědomí“ v příloze vyřízení stížnosti, a dále namítá, že vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 nemá žádné formální a obsahové náležitosti rozhodnutí dle správního řádu. Stěžovatel také namítá, že městský soud zcela přehlédl korespondenci mezi ním a žalovaným. Z odpovědi na stížnost ze dne 19. 9. 2007, č. j. KT: 53/07 R-67,68/07/OSA-OPŘ/Jích, totiž vyplývá, že návrh na zahájení řízení o přestupku byl odložen dne 11. 6. 2007, a to s odkazem na § 66 odst. 4 zákona o přestupcích. Podle stěžovatele je tedy nesrozumitelné, na základě čeho dovodil městský soud nedůvodnost žaloby a jak dospěl k závěru, že stěžovatel byl informován o odložení věci vyrozuměním ze dne 20. 3. 2007, když podle žalovaného mělo dojít k odložení věci až 11. 6. 2007. Stěžovatel posléze namítá, že podáním návrhu na zahájení řízení o přestupku podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích, tj. přestupku, který lze projednat jen na návrh poškozené osoby, je zahájeno řízení, které je nutno zákonem předvídaným aktem aplikace práva ukončit. Podle stěžovatele tím ovšem nemůže být vyrozumění ze dne 20. 3. 2007, které není členěno na výrok, odůvodnění a poučení, jako rozhodnutí není vůbec označeno, neobsahuje poučení o opravných prostředcích a stěžovateli bylo oznámeno jen ve fotokopii. Stěžovatel se dovolává rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2009, č. j. 9 As 57/2008 - 35, z něhož plyne, že

rozhodnutí o odložení věci dle § 66 zákona o přestupcích týkající se návrhu podaného podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích je povinen správní orgán vyhotovit ve formě usnesení ve smyslu § 43 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), a oznámit je navrhovateli.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Důvody kasační stížnosti odpovídají důvodům podle § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Zdejší soud přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zkoumal při tom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a odst. 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud nemůže přisvědčit námitce stěžovatele ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí městského soudu. Z rozhodnutí městského soudu plyne, že k nedůvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dospěl soud tak, že považoval vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 za rozhodnutí ve věci. K závěru, že vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 bylo stěžovateli oznámeno, pak dospěl městský soud na základě faktu, že stěžovatel s obsahem vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 v žalobě polemizoval a v žalobě uvedl, že mu vyrozumění bylo zasláno ve fotokopii jako příloha odpovědi na stížnost ze dne 19. 9. 2007, č. j. KT: 53/07 R-67,68/07/OSA-OPŘ/Jích, přičemž jeho kopii přiložil k žalobě. V tomto ohledu jsou závěry městského soudu přezkoumatelné a Nejvyšší správní soud se tak může k námitkám týkajícím se správnosti těchto závěrů vyjádřit.

Nejvyšší správní soud se naopak ztotožňuje s námitkou stěžovatele, že vyjádření ze dne 20. 3. 2007 nemůže být rozhodnutím ve věci; tento závěr opírá o svůj rozsudek ze dne 13. 8. 2009, č. j. 9 As 57/2008 - 35, dostupný na www.nssoud.cz, v němž se zabýval vztahem § 66 zákona o přestupcích a § 43 správního řádu: „*Ustanovení § 66 zákona o přestupcích je ve vztahu k § 43 správního řádu lex specialis, avšak pouze pro řízení o přestupcích vedených správním orgánem ex offo. Pro řízení o návrhových přestupcích se naopak přiměřená aplikace § 43 správního řádu v souladu s § 51 zákona o přestupcích jeví smysluplná, neboť pro osobu navrhovatele dle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích je odložení věci zásahem do práv a povinností, a proto by bylo vhodné o tom vyhotovit rozhodnutí i v materiálním slova smyslu.* [...] *V souladu s § 43 odst. 1 správního řádu je tedy správní orgán povinen rozhodnutí o odložení věci dle § 66 zákona o přestupcích týkající se návrhu podaného dle § 68 odst. 1 téhož zákona vyhotovit ve formě usnesení a oznámit je navrhovateli.*" Je tedy nutno přisvědčit stěžovateli, že rozhodnutí o odložení návrhového přestupku, tedy přestupku, který lze podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích projednat jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka, je třeba vydat

ve formě usnesení podle § 43 správního řádu a také toto usnesení řádně oznámit. V daném případě ovšem vyjádření ze dne 20. 3. 2007 nebylo vydáno ve formě usnesení, navíc ani nesplňuje náležitosti rozhodnutí podle § 68 odst. 1 správního řádu. Z vyjádření ze dne 20. 3. 2007 v prvé řadě vůbec neplyne, že by jím bylo ve věci jakkoli rozhodnuto, jelikož jeho obsah se omezuje jen na konstatování, že ze stěžovatelova oznámení o podezření z přestupku a návrhu na jeho projednání ze dne 8. 2. 2007 nevyplývají údaje, kdy a kde mělo k přestupku dojít, a že tyto údaje, které jsou zákonné náležitosti návrhu na projednání přestupku, jsou podstatné „*z toho důvodu, že pokud návrh obsahující všechny zákonné náležitosti není podán ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy se postižený dozvěděl o přestupku nebo o postoupení věci orgánem činným v trestním řízení, správnímu orgánu nezbývá, než věc odložit*“ (citace vyznačená kurzívou je z vyjádření ze dne 20. 3. 2007). Z vyjádření ze dne 20. 3. 2007 tak neplyne, že by jím věc měla být odložena, ale jen to, že odloženy budou návrhy na projednání přestupku, které nebudou ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku, obsahovat všechny zákonné náležitosti. Městský soud tedy věc nesprávně posoudil, když považoval vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 za rozhodnutí ve věci. V dané souvislosti je tak třeba přisvědčit námitce stěžovatele, že podal-li návrh na projednání přestupku, je povinností správního orgánu se s takovým podáním řádně vypořádat a dospět k zákonem předvídanému aktu aplikace práva, což se v daném případě nestalo.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje také s námitkou stěžovatele, že rozhodnutí o odložení návrhového přestupku bylo nutno stěžovateli podle § 43 odst. 2 správního řádu řádně oznámit, čímž se rozumí podle § 72 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 3 správního řádu doručení stejnopisu písemného vyhotovení usnesení do vlastních rukou. Městský soud tedy nesprávně posoudil věc i z hlediska závěru, že vyjádření bylo stěžovateli doručeno jako příloha odpovědi na stížnost ze dne 19. 9. 2007, č. j. KT: 53/07 R-67,68/07/OSA-OPŘ/Jích. Z obsahu spisu totiž nikde neplyne, že by jak vyjádření ze dne 20. 3. 2007, tak výše uvedená odpověď na stížnost ze dne 19. 9. 2007, byly doručovány do vlastních rukou stěžovatele.

Nejvyšší správní soud s odkazem na výše uvedené musí přisvědčit i poslední stěžovatelově námitce, že nelze spatřovat nic protichůdného na tvrzení, že mu nikdy nebylo doručeno vyrozumění ze dne 20. 3. 2007, ale že bylo přiloženo ve fotokopii jako příloha k odpovědi žalovaného ze dne 19. 9. 2007, č. j. KT: 53/07 R-67,68/07/OSA-OPŘ/Jích. V daném ohledu je totiž třeba rozlišovat mezi pouhým seznámením se s obsahem vyrozumění ze dne 20. 3. 2007 a jeho řádným oznámením ve smyslu ust. § 72 odst. 1 správního řádu, dle kterého rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než napadený rozsudek městského soudu z důvodu nesprávného posouzení právní

otázky zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), v němž je vázán právním názorem zdejšího soudu (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Městský soud v novém rozhodnutí ve věci rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu